

Otevřené dveře

Všechno v životě se mění, někdy pomalu a někdy rychle. Postupných změn se nevšimneme, ale náhlá změna přichází jako velký šok. Často jsme ohromeni nebo naplněni žalem. Smrt přichází náhle, ale stejně jako narození je smrt jen otevřenými dveřmi do nového a lepšího života.

Bahá'í Víra znovu učí věčnou pravdu o nesmrtelnosti. 'Abdu'l-Bahá napsal rodičům zasaženým odchodem syna: „V tom, že byl osvobozen z tohoto místa stíhaného trápením a že obrátil svou tvář ke Království..., spočívá útěcha našich srdcí.“

„V takovýchto bolestných okamžicích se ve skutečnosti skrývá nevyzpytatelná božská moudrost. Je to jako by laskavý zahradník přesadil svěží a útlý keřík z uzoučkého záhonku na velké prostranství. Toto přemístění není příčinou vadnutí, odumírání či zkázy tohoto keře, naopak mu umožní růst a vzkvétat, získat svěžest a jemnost, zelenat se a nést ovoce. Toto skryté tajemství je zahradníkovi dobře známé, zatímco duše, které si tuto štědrost neuvědomují, se domnívají, že zahradník ve zlosti a hněvu keř zničil. Pro ty však, kteří vědí, je tato skrytá skutečnost zjevná a tento předurčený osud považují za laskavost. Nebuďte proto zarmoucení a zoufalí. ...“

„Domnívat se, že po smrti těla zahyne i duch, je jako představovat si, že pták v kleci zemře, jestliže rozbijeme klec, ačkoli pták se zničení klece nemusí vůbec obávat. Naše tělo je jako klec a duch je jako pták... je-li klec rozbita, pták bude i nadále žít a existovat. Jeho cítění bude ještě silnější, jeho vnímání jasnější a jeho štěstí větší.“

„Proč bys měl být smutný a zmožený žalem? Toto odloučení je dočasné, tato vzdálenost a zármutek se bude počítat pouze na dny. Najdeš ho v Království Božím a dospěješ k věčnému spojení. Tělesné spojení je pomíjivé, avšak nebeský svazek je věčný. Pokaždé, když si vzpomeneš na věčné a nikdy nekončící sjednocení, utěší tě to a oblaží.“

„Co se týká otázky, zda se duše v duchovním světě navzájem poznají: Toto je jisté, neboť Království je světem zření, kde budou všechny skryté skutečnosti odhaleny. O kolik více se projeví ony známé duše. Záhady, které člověk v tomto pozemském světě nepostřehne, objeví v nebeském světě, a tam se dozví tajemství pravdy. O kolik více pozná či objeví osoby, se kterými se stýkal. Nepochybně ty svaté duše, jejichž zrak je čistý a jsou obdařeny viděním, poznají v království světél všechna tajemství, a budou usilovat o dar vhledu do skutečnosti každé velké duše. Dokonce v onom světě jasně spatří Krásu Boha.“

„... láska, kterou člověk komukoli prokázal, nebude ve světě Království zapomenuta. Podobně (tam) nezapomeneš na život, který jsi měl v materiálním světě.“

„Tato duše s nimi (Proroky Božími a Jeho vyvolenými) bude volně rozmlouvat a vyprávět jim o tom, co byla nucena vystát na stezce Boha, Pána všech světů. Kdokoli by se dozvěděl, co je pro takovou duši ve světech Boha ... určeno, celá jeho bytost by v tom okamžiku vzplanula velikou touhou dospět do onoho nanejvýše velebného, svatého a zářivého postavení.“

„Věz, že lidská duše je povznesena nad všechny neduhy těla i mysli a není na nich závislá. Vykazuje-li nemocná osoba známky slabosti, způsobují to zábrany, jež se staví mezi jeho duši a tělo, protože duše sama zůstává tělesným churavěním nedotčena. Pomysli na světlo lampy.“

Ač do její záře může vstoupit vnější předmět, světlo samo září neustále a nezmenšenou silou. Stejně tak je každý neduh stihnuvší lidské tělo překážkou bránící duši projevat její vnitřní sílu a moc. Když však duše tělo opustí, prokáže takovou převahu a projeví se takovým vlivem, že se jí žádná pozemská síla nevyrovná. Každá ryzí, každá jemná a svatá duše bude obdařena obrovskou silou a zajásá převelikou radostí.“

„Vpravdě věz, že až se duše rozloučí s tělem, bude pokračovat ve svém postupu a rozvoji, dokud nedosáhne přítomnosti Boží ve stavu a podmínkách, kterých se ani běh staletí a věků, ani nahodilosti a změny tohoto světa nedotknou. Přetrvá tak dlouho, jak dlouho přetrvá Království Boha a Jeho svrchovanost, Jeho panování a Jeho moc. Bude zjevovat znamení Boží a Jeho vlastnosti a prokazovat Jeho milující laskavost a štědrost.“

„Prorokové a Poslové Boží byli sesíláni pouze za účelem přivést lidstvo na přímou Stezku Pravdy. Záměrem Jejich zjevení bylo vychovávat všechny lidské bytosti k tomu, aby posléze v hodině smrti mohly v naprosté čistotě, svatosti a odpoutání vzlétnout k trůnu Nejvyššího. Světlo, jímž tyto duše září, vyvolává pokrok ve světě a způsobuje, že jeho národy prospívají. Jsou jako kvas, kterým svět bytí narůstá a kypí, a jsou životodárnou silou, prostřednictvím níž se projevují umění a divy světa. ... Onen druhý svět se od tohoto světa liší tak, jako se tento svět odlišuje od světa dítěte nalézajícího se ještě v mateřském lůně. Když duše dosáhne přítomnosti Boží, zaujme podobu nejlépe odpovídající její nesmrtelnosti a hodnou svého nebeského příbytku.“

„Nermuťte se, byly-li v těchto dnech na této pozemské pláni Bohem ustanoveny a projeveny věci, jež jsou opakem vašich přání, neboť jsou pro vás zajisté přichystány dny blahé radosti a nebeského potěšení. Vaším očím budou odhaleny svaté, duchovně slavné světy. On pro vás určil, že budete v tomto světě i v příštím zakoušet jejich dobrodiní, účastnit se jejich radosti a že se vám dostane dílu z jejich posilující milosti.“

„Smrt nabízí každému přesvědčenému věřícímu pohár, jenž jest vskutku životem. Obdařuje radostí a přináší štěstí. Uděluje dar života věčného.“

„Stejně jako má duch člověka po odložení této materiální podoby věčný život, nepochybně je i jakákoli existující bytost schopna se vyvíjet, proto je dovoleno žádat o pokrok, odpuštění, milost, blaho a požehnání pro člověka po jeho smrti, protože bytí je schopno růstu. Proto je v modlitbách Bahá'u'lláha obsažena prosba za odpuštění a prominutí hříchů těm, kteří zemřeli.“

„Stejně jako máme sílu modlit se za tyto duše zde, budeme mít též stejnou sílu modlit se na onom světě, jenž je Královstvím Božím. Nejsou snad všichni lidé v onom světě stvořeními Božími? Proto se i v onom světě mohou rozvíjet.“

MODLITBA ZE ZEMŘELÉ

„Ó můj Bože! Ó Ty, Jenž odpouštíš hříchy! Ty, jenž propůjčuješ dary! Ty, Jenž zbavuješ utrpení!

Vpravdě, vroucně Tě prosím, odpusť hříchy těm, kteří odložili pozemské roucho a vystoupili do duchovního světa.

Ó můj Bože! Očisti je od provinění, rozptyl jejich zármutek a změň jejich temno ve světlo. Dej, ať vejdou do zahrady blaženosti, omyj je nejčistší vodou a dovol jim spatřit Tvou slávu a nádheru na nejvznešenější hoře.“

Smrt, něžný posel radosti, otevírá dveře k věčnému životu ve všech světech Boha.

„Ó synu Nejvyššího! Učinil jsem ze smrti posla, který ti zvěstuje radost. Proč se rmoutíš? Způsobil jsem, aby tě světlo zalévalo září. Proč se tedy před ním skrýváš?“

LITERATURA:

1. ‘Abdu’l-Bahá, in: Bahá’í World Faith, s.379
2. tamtéž
3. srov.: ‘Abdu’l-Bahá, Odpovědi na některé otázky, s.232
4. ‘Abdu’l-Bahá, Tablets of ‘Abdu’l-Bahá Abbas, I, 99
5. ‘Abdu’l-Bahá, in Bahá’í World Faith, s. 367
6. ‘Abdu’l-Bahá, Tablets of ‘Abdu’l-Bahá Abbas, I, 200
7. Bahá’u’lláh, Bahá’u’lláhovy vybrané spisy, s.88
8. tamtéž, s.86-87
9. tamtéž, s.87-88
10. tamtéž, s.88
11. tamtéž, s.183
12. tamtéž, s.193
13. ‘Abdu’l-Bahá, in: Bahá’í World Faith, s.329
14. tamtéž, s. 300
15. ‘Abdu’l-Bahá, in: Bahá’í modlitby, s.82
16. Bahá’u’lláh, Skrytá slova, s.12

Z anglického originálu The Open Door vydaném v Bahá’í Publishing Trust, Wilmette, Illinois, USA, 1979, přeložily Zuzana Sanei a Jana Línková.

Sazbu zhotovil

Vytiskla

Vydalo Bahá’í nakladatelství s.r.o. jako svou 23. publikaci.

Praha 2005/ První vydání

Kontakt:

Lucemburská 33, 130 00 Praha 3

<http://www.bahai.cz/nakladatelstvi>

ISBN 80-85478-23-

First published in 1947

© The National Spiritual Assembly of the Bahá’is of the United States 1975, 1979

© Bahá’í nakladatelství, spol. s r. o. 2005